

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Vojnara a soudkyň JUDr. Lucie Bičákové a JUDr. PhDr. Aleny Novotné, Ph. D. ve věci

žalobců: a) **Mgr. D. D.**, narozený xxx
bytem xxx

b) **Ganja for All Animals, z. s.**, IČO 22724303
sídlem Ospělov 6, 798 55 Ludmírov

c) **European Educational Cannabis Clinic, z. s.**, IČO 22727281
sídlem Ospělov 6, 798 55 Ludmírov

d) **Edukativní konopná klinika, z. s.**, IČO 22680101
sídlem Ospělov 6, 798 55 Ospělov

e) **Cannabis is The Cure, z. s.**, IČO 26670232
sídlem Přichystalova 180/14, 779 00 Olomouc

f) **European Society of investors in Natural and Social Sciences Research, z. s.**, IČO 70631298
sídlem Slezská 756/14, 120 00 Praha 2

proti
žalované: **Česká televize**, IČO 00027383
sídlem Na Hřebenech II 1132/4, 147 00 Praha 4 - Podolí

o ochranu osobnosti

o odvolání žalobců proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 28. července 2025, č. j. 32 C 66/2025-77

takto:

- I. Usnesení soudu I. stupně **se** v napadeném výroku III. a ve výroku IV. **potvrzuje**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud I. stupně rozhodl tak, že zamítl návrh na sloučení řízení vedených u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. 32 C 66/2025 a 32 C 167/2025 (*výrok I.*) a rovněž návrh žalobce a) na prodloužení lhůty k odstranění vad návrhu na zahájení řízení (*výrok II.*). Současně soud I. stupně podání ze dne 1. 3. 2025, doručené soudu dne 4. 3. 2025, kterým se zahajuje řízení, odmítl (*výrok III.*) a dále rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (*výrok IV.*).
2. Výrok III. svého rozhodnutí soud I. stupně odůvodnil § 43 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád („o. s. ř.“). Konkrétně uvedl, že usnesením ze dne 19. 5. 2025 vyzval podatele, žalobce a), k odstranění vad žaloby, ze které nebylo zřejmé, kdo ji podává, zda pouze žalobce a) nebo i ostatní v záhlaví označené osoby, a dále čeho se žalobci domáhají a o jaká skutková tvrzení žalobní nárok opírají. Žalobce a) ve lhůtě stanovené soudem, ani později (po dobu dalších zhruba 2 měsíců) vytýkané vady žaloby neodstranil; jednalo se přitom o takové vady, pro které nebylo možné v řízení pokračovat.

3. Proti výroku III. tohoto usnesení podali žalobci včasné a přípustné odvolání. Konkrétně v něm namítali, že se soud I. stupně nevyjádřil k tomu, zda mu zdejší soud jednající ve správním soudnictví (věc vedená pod sp. zn. 11 A 3/2025) předal důkazní listiny ze spisu mylně podané správní žaloby, či nikoliv. Dále, že soud I. stupně nesprávně uvedl, že žaloba byla podána dne 4. 3. 2025; ignoroval přitom ustanovení § 46 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, a § 82 odst. 3 o. s. ř. Dále se žalobci pokusili osvětlit svůj postup v řízení a při podávání žaloby, zejména v návaznosti na rozhodnutí správního soudu. Z tohoto popisu vyplývá, že žalobce a) zamýšlel žalobu podat u Obvodního soudu pro Prahu 4 a ostatní žalobci u Městského soudu v Praze. V této souvislosti žalobci uvádějí i další skutečnosti a odkazují na jiná další řízení [v odvolání pod body 4) písm. b., písm. i až iii.], odvolacímu soudu nicméně není podstata sdělení (resp. obsah odvolací námítky) zřejmá. V této souvislosti žalobci rovněž odkázali na své podání ze dne 26. 7. 2025, ve kterém zejména odkazují na řadu důkazních příloh původní žaloby podané u správního soudu, které se týkají údajných aktivit žalobců (resp. jejich členů) vůči žalované a vůči představitelům veřejné moci v souvislosti s jejich snahami o legalizaci konopí. Dále žalobci učinili součástí odvolání návrh na nařízení předběžného opatření, který paralelně podali i do řízení vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. 32 C 167/2025. Domáhají se jím, aby jím bylo Obvodnímu soudu pro Prahu 4 nařízeno přerušit řízení vedené pod sp. zn. 32 C 167/2025.
4. Odvolací soud přezkoumal napadený výrok III. usnesení soudu I. stupně podle § 212 a § 212a o. s. ř., aniž nařizoval jednání [§ 214 odst. 2, písm. c) o. s. ř.], a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
5. Podle § 79 odst. 1 o. s. ř., *řízení se zabývá na návrh. Návrh musí kromě obecných náležitostí (§ 42 odst. 4) obsahovat jméno, přijetí, bydliště účastníků, popřípadě rodná čísla nebo identifikační čísla účastníků (obchodní firmu nebo název a sídlo právnické osoby, identifikační číslo, označení státu a příslušné organizační složky státu, která za stát před soudem vystupuje), popřípadě též jejich zástupců, vylíčení rozhodujících skutečností, označení důkazů, jichž se navrhovatel dovolává, a musí být z něj patrné, čeho se navrhovatel domáhá. Ve věcech, v nichž je účastníkem řízení svěřenský správce, musí návrh dále obsahovat i označení, že se jedná o svěřenského správce, a označení svěřenského fondu. Tento návrh, týká-li se dvoustranných právních poměrů mezi žalobcem a žalovaným (§ 90), se nazývá žalobou.*
6. Podle § 43 odst. 2 o. s. ř., *není-li přes výzvu předsedy senátu podání řádně opraveno nebo doplněno a v řízení nelze pro tento nedostatek pokračovat, soud usnesením podání, kterým se zabývá řízení, odmítne. K ostatním podáním soud nepřiblíží, dokud nebudou řádně opravena nebo doplněna. O těchto následcích musí být účastník poučen.*
7. Odvolací soud předně konstatuje, že v podané žalobě (datována 1. 3. 2025) jsou na straně žalobců označeny všechny subjekty uvedené v záhlaví tohoto usnesení (a rovněž napadeného usnesení), přičemž ale z textu žaloby spíše vyplývá, že k Obvodnímu soudu pro Prahu 4 bylo zamýšleno podat pouze žalobu žalobce a), žalobu ostatních žalobců bylo zřejmě zamýšleno podat ke zdejšímu soudu. To vyplývá jednak z dvojakého označení soudů v záhlaví žaloby (označeny jsou oba soudy) a potom je tento záměr patrný i z textu žaloby v některých jejích částech (na str. 12). Jak ale žalobci sami uvádějí v odvolání, toto označení není zcela jasné; jejich záměr není z obsahu žaloby bez dalšího zřetelný (i s ohledem na mnohomluvnost a argumentační nepřehlednost celé žaloby). Konečně je rovněž v podaném odvolání uvedeno, že ho podávají všichni nadepsaní žalobci, a nikoliv pouze žalobce a). Pokud jde o věcnou stránku žaloby, tedy vylíčení rozhodujících skutečností a v návaznosti na ně uvedení toho, čeho se žalobci na žalované domáhají, ta je obsažena zejména na její str. 12 až 14. Žalobci se domáhali na žalované veřejné omluvy za poškození dobrého jména výzkumu „xxx“, a to svou nečinností od roku 2012, kdy jí byly opakovaně předávány důkazy o údajném justičně-exekutivním kartelu státních orgánů při kriminalizaci členů uvedeného výzkumu. Dále se v žalobě hovoří o „hodnotě omluvy“ ve výši 77 mil. Kč pro případ, že by žalovaná neuposlechla rozhodnutí soudu stran požadované omluvy. Tento žalobní nárok žalobci opřeli o relativně zmatená tvrzení na str. 12 žaloby o cenzuře ze

strany žalované, která od roku 2012 odmítá zveřejnit důkazy o uvedeném údajném kartelu, neinformuje o podaných trestních oznámeních apod.

8. Soud I. stupně přitom žalobce a) a současně podatele žaloby (resp. příslušného podání) usnesením ze dne 19. 5. 2025 vyzval k odstranění vad žaloby ve lhůtě 15 dnů a současně ho poučil o tom, že v případě, že této výzvě nebude vyhověno, bude žaloba odmítnuta. Zejména ho vyzval k jasnému vymezení účastníků řízení (na straně žalobců), jasnému vymezení toho, čeho se žalobce (popř. žalobci) domáhá, tedy jestli se domáhá *in eventum* částky 77 mil., nebo se domáhá pouze omluvy (popř. také, jak dospěl k uvedené částce), a zejména pak jasnému a srozumitelnému vyličení, v čem žalobce (žalobci) spatřuje poškození svého dobrého jména (vyličení konkrétních jednání, resp. nečinnosti žalované, které ho poškodily). Stanovenou lhůtu soud I. stupně žalobci a) dále prodloužil usnesením ze dne 16. 6. 2025, a to až do 14. 7. 2025. Žalobci v mezidobí učinili několik podání, ze kterých nicméně skutečnosti specifikované soudem I. stupně v uvedené výzvě nebyly srozumitelné a jednoznačně doplněny, resp. vyličeny.
9. Odvolací soud se ztotožnil s náhledem soudu I. stupně. Předně souhlasí s tím, že nebylo postaveno na jisto, jaké subjekty stojí na žalující straně. V tomto ohledu je jistá pouze účast žalobce a). Na základě některých jeho tvrzení a rovněž z některých pasáží žaloby by bylo možné usuzovat, že žalobcem je pouze on a ostatní subjekty v záhlaví označené jako žalobci b) až f) podali totožnou žalobu u zdejšího soudu. Na druhou stranu jsou nicméně v různých podáních (včetně odvolání) opakovaně na straně žalující uváděny všechny tyto subjekty. Nejednoznačnost v tomto ohledu tedy přetrvává a je důvodem pro odmítnutí podání (žaloby) ve vztahu k žalobcům b) až f).
10. Po věcné stránce se odvolací soud rovněž ztotožnil se soudem I. stupně v tom, že žaloba nepředstavuje dostatečný podklad pro projednání před soudem. Vycházel přitom z toho, že k projednatelnosti žaloby je z hlediska vyličení rozhodujících skutečností nutné, aby žalobci soudu vyličili *„takové subjektové, časové a místní okolnosti, které umožní jejich určitou identifikaci a podřazení skutkovým podstatám základních hmotněprávních institutů a pojmů. V žalobě nemusí být uvedeny všechny skutečnosti tak, aby měl soud dostatek informací o tom, jak má spor věcně posoudit, nýbrž postačuje, aby si z těchto informací mohl učinit představu, o čem bude v daném sporu rozhodovat“* (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 8. 2007, sp. zn. 28 Cdo 2692/2007). Odvolací soud se přitom shoduje se soudem I. stupně v tom, že žalobci této své procesní povinnosti nedostáli. Jimi podaná žaloba (i ve světle jejich doplnění či ve světle skutečností uvedených v odvolání) totiž pouze povšechně vymezuje údajnou nečinnost žalované ohraničenou časovým obdobím (zejména od roku 2012, i když v žalobě se zčásti hovoří o aktivitách již od roku 2009), což je vyličení nedostatečné. Z žaloby tak není jednoznačně patrné, jaké konkrétní jednání (resp. opomenutí) žalobci žalované vytýkají, resp. o které opírají žalobní nárok (na zveřejnění omluvy). Žalobci sice v různých podáních odkazují na různé důkazy, zejména různá svá podání k různým veřejným orgánům apod., z těchto zcela nepřehledných odkazů nicméně nadále není jasné, o jaké konkrétní skutkové okolnosti opírají žalobní nárok. Ten tak zůstává vymezen neurčitě, a tudíž nemůže být soudem projednán.
11. Ostatními odvolacími námitkami se odvolací soud podrobně nezabýval. Při postupu podle § 46 odst. 2 s. ř. s. není povinností správního soudu předávat jinému soudu spisový materiál. Odpovědnost za označení důkazů a jejich případné předložení (pokud se jedná o listinné důkazy) leží na žalobcích. Jedná se o nové řízení, jehož souvislost s odmítnutou žalobou podanou ke správnímu soudu je pouze v zachování účinků původně podané žaloby (viz § 82 odst. 3 o. s. ř.), zejména z pohledu běhu promlčecích lhůt. Návrh na nařízení předběžného opatření je potom třeba v souladu s § 41 odst. 2 o. s. ř. považovat za návrh na přerušování řízení, který by měl být posouzen v řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. 32 C 167/2025. Vydání předběžného opatření v rámci jednoho řízení, kterým by bylo zamezeno pokračování v jiném soudním řízení, není přípustné, a proto k takovému návrhu nelze přihlížet (§ 41a odst. 3 o. s. ř.).

12. Z uvedených důvodů odvolací soud dospěl k závěru, že postup soudu I. stupně podle § 43 odst. 2 o. s. ř. byl zcela na místě. Správné potom bylo i rozhodnutí soudu I. stupně o nákladech řízení. Odvolací soud tedy napadené usnesení jako věcně správné podle § 219 o. s. ř. potvrdil.
13. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. a contrario, když žalované žádné náklady odvolacího řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat za podmínek § 237 o. s. ř. dovolání do dvou měsíců od jeho doručení. Dovolání se podává u soudu I. stupně a rozhoduje o něm Nejvyšší soud ČR.

Praha 14. srpna 2025

JUDr. Tomáš Vejnar v. r.
předseda senátu